

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Punktum, spol. s r.o.**, se sídlem Otická 758/19, Opava, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj** se sídlem Na Jízdárně 3, Ostrava, ve věci nečinnosti – platební výměr na DPH za 2. čtvrtletí roku 2012,

t a k t o :

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhal přezkoumání výzvy ze dne 14.8.2012 č.j. 272370/12/384911806282, **odmítá**.
- II. Ve věci nečinnosti se žaloba **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce jednak domáhal přezkoumání výše uvedené výzvy žalovaného ze dne 14.8.2012 a jednak ochrany před nečinností žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nevydal ve věci žalobce platební výměr na DPH za 2. čtvrtletí roku 2012 .

Žalobce v žalobě uvedl, že podal dne 23.7.2012 přiznání k DPH za 2.čtvrtletí 2012, a to prostřednictvím své datové schránky, ve formátu .PDF. Finanční úřad v Opavě (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj – dále jen žalovaný) jej nejprve vyzval dne 14.8.2012 k odstranění vady podání (podání bylo doručeno ve formátu .PDF, když pokyn D-349 stanoví formát .XML) a poté, pro neodstranění vady, prohlásil žalobcovo podání za neúčinné. Žalobce nesouhlasil s postupem žalovaného, trval na tom, že přiznání bylo podáno, a domáhal se, aby soud nařídil žalovanému vydat rozhodnutí na základě daňového přiznání ze dne 23.7.2012.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě potvrdil skutkové okolnosti věci a sdělil, že dne 25.1.2013 vydal ve věci žalobce platební výměr na DPH za 2. čtvrtletí 2012 ve výši 136 208,- Kč na základě místního šetření provedeného u žalobce 13.12.2012. Žalovaný navrhl odmítnutí žaloby (s tím, že žalobce fakticky brojí především proti výzvě a následnému deklarování neúčinnosti podání, takže se domáhá ochrany proti zásahu), případně zamítnutí žaloby, když žalovaný již vydal předmětný platební výměr.

Žalobce v replice potvrdil vydání platebního výměru dne 25.1.2013, avšak trval na žalobě, neboť výměr nebyl vydán na základě jeho podání ze dne 23.7.2012.

Krajský soud především odmítl žalobu v části, v níž se žalobce domáhal přezkoumání výzvy ze dne 14.8.2012, na základě níž byl žalobce vyzván k odstranění vady podání ze dne 23.7.2012.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), soud žalobu odmítne, je-li nepřipustná. Podle ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

V předmětné věci je zřejmé, že žalobce napadl správní žalobou výzvu k odstranění vad, tedy úkon, který materiálně nemá znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 56/2004-114 z 19.12.2006, publ. pod č. 1113/2007 Sb. r. NSS).

Soud proto žalobu v této části podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítl.

Dále se soud zabýval žalobou na ochranu proti nečinnosti, a to meritorně, neboť je na rozdíl od žalovaného přesvědčen, že žalobce se rozhodl pro konkrétní typ žaloby a jednoznačně k němu uvedl také odpovídající skutková tvrzení.

Podle § 81 odst. 1 s.ř.s., soud rozhoduje (ve věcech ochrany proti nečinnosti – pozn. soudu) na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

V dané věci je nesporné, že ke dni rozhodování soudu byl žalobci vydán příslušný platební výměr. Z hlediska žaloby proti nečinnosti je zcela nerozhodné, zda platební výměr byl vydán na základě podání žalobce či z moci úřední (srov. též § 139 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen daňový řád), neboť v souladu s § 79 a násl. s.ř.s. soud v případě tohoto typu žaloby zvažuje, zda správní orgán má povinnost vydat určité rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, a zda bylo či nebylo vydáno do dne rozhodování soudu, nikoli také to, jaké konkrétní skutečnosti vedly správní orgán k jeho vydání (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2004 č.j. 7 Afs 33/2003-80).

Krajský soud proto žalobu na ochranu proti nečinnosti zamítl v souladu s § 81 odst. 3 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 18. prosince 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu